

OBSŁUGA INWESTYCJI

Temat opracowania

**PRACE REMONTOWE W POMIESZCZENIACH BIUROWYCH
STAROSTWA POWIATOWEGO W DZIERŻONIOWIE.**

Stadium

PROJEKT WYKONAWCZY

Specjalność

ARCHITEKTURA, KONSTRUKCJA

Obiekt

**Budynek użyteczności publicznej
KATEGORIA XII – BUDYNKI ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ**

Lokalizacja

**RYNEK 27
58-200 DZIERŻONIÓW
DZ. NR 211; OBRĘB: CENTRUM**

Inwestor

**POWIAT DZIERŻONIOWSKI
RYNEK 27
58-200 DZIERŻONIÓW**

ZESPÓŁ PROJEKTOWY

	IMIĘ I NAZWISKO	BRANŻA	NR UPRAWNIEŃ DOIIB	PODPIS
OPRACOWAŁA:	mgr inż. arch. Agnieszka Kwaśniak	ARCHITEKTURA KONSTRUKCJA	uprawnienia konstrukcyjno-budowlane bez ograniczeń UAN.V-7342/6/3/80/92 NR EW. CZŁ. DS.-0540	
OPRACOWAŁA:	mgr inż. Kamila Wegner	INSTALACJE SANITARNE	Uprawnienie instalacyjne w zakresie sieci, instalacji i urządzeń ciepłych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych Bez ograniczeń WKP/0139/PWOS/14 Nr ew czł. DOŚ/IS/0356/14	
OPRACOWAŁ:	mgr inż. Dariusz Ożóg	INSTALACJE ELEKTRYCZNE	Uprawnienia instalacyjne w zakresie sieci i instalacji elektrycznych UAN.V-7342/3/77/94 Nr ew. czł. DOŚ/IE/1927/01	

Dzierżonów 31 MAJA 2024 r.

II. ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

I. Strona tytułowa.

II. Zawartość opracowania.

CZĘŚĆ OPISOWA

III. Opis techniczny.

1. Dokumenty formalno-prawne.	str. 2
2. Część opisowa.	str. 2
2.1. Wstęp.		
2.1.1. Przedmiot opracowania.	str. 2
2.1.2. Podstawa opracowania.	str. 2
2.1.3. Podstawa merytoryczna.	str. 2
2.2. Cel i zakres opracowania.	str. 2
3. Opis ogólny.		str. 3
3.1. Lokalizacja	str. 3
3.2. Opis architektoniczny oraz ogólny obiektu.	str. 3
3.3. Dane techniczne obiektu.	str. 3
3.4. Przepisy BHP i uwagi ogólne.	str. 3
3.5. Ocena stanu technicznego substancji istniejącej.	str.3,4
3.6. Obszar oddziaływania obiektu	str. 5
3.7. Charakterystyka energetyczna budynku	str. 5
4. Opis architektoniczno-konstrukcyjny projektowanych zmian.	str. 5,6,7,8,9
5. Kolejność prowadzenia prac.	str. 9
6. Uwagi końcowe.	str. 9
7. Oświadczenie projektanta.	str. 10

ZAŁĄCZNIKI

- ZAŁĄCZNIK NR 1 – KSEROKOPIA ZAŚWIADCZENIA O PRZYNAJLEŻNOŚCI DO IZBY SAMORZĄDU ZAWODOWEGO (POTWIERDZONA ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM)
- ZAŁĄCZNIK NR 2 – KSEROKOPIA UPRAWNIENI PROJEKTANTA (POTWIERDZONA ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM)

III. OPIS TECHNICZNY

1. DOKUMENTY FORMALNO-PRAWNE.

Wszystkie wymienione poniżej dokumenty bądź ich kserokopie znajdują się w załącznikach do niniejszej dokumentacji, a są nimi:

- Kopia zaświadczenia o przynależności do izby samorządu zawodowego
- Kopia uprawnień budowlanych projektanta

2. CZĘŚĆ OPISOWA.

2.1. Wstęp.

2.1.1. Przedmiot opracowania.

Przedmiotem opracowania jest projekt wykonawczy obejmujący swoim zakresem renowację okien drewnianych, malowanie ścian, wymianę podłóg, wykonanie klimatyzacji, wykonanie nowej instalacji elektrycznej w salach w budynku Starostwa Powiatowego przy ul. Rynek 27 w Dzierżoniowie.

2.1.2. Podstawa opracowania.

Podstawą opracowania jest umowa na wykonanie dokumentacji projektowej, zawarta pomiędzy Klaudią Mikułą-Namysto prowadzącą działalność przy ul. Klasztornej 6/3 w Dzierżoniowie a Powiatem Dzierżoniowskim oraz **Decyzja nr 717/2020 z dnia 29 lipca 2020 r. (BA.6740.1.180.2020)**

2.1.3. Podstawa merytoryczna.

- Inwentaryzacja architektoniczno-budowlana obiektu przeprowadzona przez Zespół Projektowy w 2024 r.
- Wizja lokalna
- Polskie Normy i Prawo Budowlane

2.2. Cel i zakres opracowania.

Celem niniejszego opracowania jest wykonanie prac remontowych obejmujących swoim zakresem wykonanie renowacji okien drewnianych, malowanie ścian, wymianę podłóg, wykonanie wentylacji i klimatyzacji, wykonanie nowej instalacji elektrycznej w salach w budynku Starostwa Powiatowego przy Rynek 27 w Dzierżoniowie. Remont przeprowadzony na podstawie niniejszej dokumentacji wpłynie wyraźnie na poprawienie estetyki obiektu.

Zakres opracowania obejmuje renowację okien drewnianych, malowanie ścian, wymianę podłóg, wykonanie klimatyzacji, wykonanie nowej instalacji elektrycznej w salach w budynku Starostwa Powiatowego przy Rynek 27 w Dzierżoniowie.

3. OPIS OGÓLNY.

3.1. Lokalizacja.

Przedmiotowy budynek zlokalizowany jest w Dzierżoniowie w zabudowie zwartej, na dz. geod. Nr 211 w obrębie ewidencyjnym Centrum.

Kamienica jest wpisana do gminnej ewidencji zabytków nieruchomości miasta Dzierżoniów i posiada numeru rejestru: **A/4126/1188/WI** nadany decyzją z dn. 03.07.1986 r.

Dojazd do budynku możliwy jest od strony Rynku – i jest to dojazd umożliwiający wejście do budynku. Wejście główne znajduje się na elewacji frontowej bezpośrednio z ciągu pieszego przebiegającego przed budynkiem.

W najbliższym sąsiedztwie budynku, znajdują się budynki mieszkalne wielorodzinne o zbliżonej do przedmiotowego budynku wysokości i przeznaczeniu. Budynek jest też zlokalizowany w sąsiedztwie ratusza miejskiego. Teren, na którym posadowiony jest budynek jest płaski. Dokładną lokalizację w terenie oraz działkę na jakiej znajduje się budynek obrazuje załączona do dokumentacji mapa zasadnicza i ewidencyjna.

3.2. Opis obiektu.

Obiekt jest i pozostaje budynkiem użyteczności publicznej, w zabudowie zwartej, o czterech kondygnacjach nadziemnych, podpiwniczonym. Ściany nośne kondygnacji nadziemnych wykonane są z cegły pełnej na zaprawie wap.-cem., natomiast ściany fundamentowe wykonane są jako masywne z kamienia i cegły pełnej. Stropy drewniane. Dach o konstrukcji drewnianej, kryty papą. Obiekt zalicza się do grupy budynków średnio wysokich.

Budynek o charakterze usługowym, zaliczany do kat. zagrożenia ludzi ZL I.

3.3. Dane techniczne obiektu.

• Rok budowy	ok 1900 r
• Powierzchnia użytkowa	2094,50 m ²
• Kubatura	10 382,02 m ³
• Ilość kondygnacji nadziemnych / podziemnych	4 / 1

3.4. Przepisy BHP i uwagi ogólne.

Roboty budowlane prowadzić zgodnie z projektem budowlanym, obowiązującymi normami i zasadami ogólnymi bezpieczeństwa i higieny pracy, określonymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 06-02-2003 w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlanych (Dz. U. z dn. 6.02.2003 nr. 47 poz. 401).

W czasie prowadzenia robót należy stosować się do „Warunków technicznych wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych cz. II” opracowanych przez Instytut Techniki Budowlanej oraz STWiOR.

3.5. Ocena stanu technicznego substancji istniejącej.

3.5.1. Fundamenty.

Obiekt podpiwniczony. Nie dokonywano odkrywek fundamentów. Nie odnotowano pęknięć nadproży okiennych i drzwiowych, co świadczy o stabilności fundamentów. Brak jest odchyłek ścian od pionu. Stan techniczny ocenia się jako średni.

3.5.2. Ściany nośne.

Ściany zewnętrzne kondygnacji nadziemnych wykonane są jako masywne murowane z cegły pełnej na zaprawie wapienno-cementowej. Brak pęknięć nadproży okiennych i drzwiowych oraz gzymsów wieńczących. Ogólnie ściany zewnętrzne są w dobrym stanie technicznym.

3.5.3 Stropy

Strop nad piwnicą zrealizowano jako ceglany - łukowy. Stropy kondygnacji nadziemnych wykonane są jako stropy drewniane. Stan techniczny stropów określa się jako dobry.

3.5.4 Dach-stropodach

Konstrukcja drewniana. Elementy konstrukcyjne nie noszą widocznych śladów zawilgocenia. Połacie dachowe bez ugięć. Stan techniczny dachu określa się jako dobry.

3.5.5 Obróbki blacharskie

Rynny, rury spustowe i obróbki blacharskie znajdujące się na budynku są w dobrym stanie technicznym. Stan techniczny obróbek - rynien i rur spustowych - określa się jako dobry.

3.5.6. Stolarka

W budynku stolarka okienna występuje w postaci okien o konstrukcji drewnianej. Okna o drewnianej konstrukcji, są w średnim stanie technicznym, należy poddać je pracom konserwacyjnym. Drzwi do budynku wykonane są jako drewniane – w dobrym stanie technicznym. Ogólnie stan techniczny stolarki okiennej i drzwiowej określić można jako będący w dobrym stanie technicznym.

3.5.7. Tynki wewnętrzne.

Tynki wewnętrzne wykonane jako cementowo – wapienne. Stan techniczny określa się jako dobry.

3.5.8 .Tynki zewnętrzne.

Tynki zewnętrzne wykonane jako cementowo – wapienne. Stan techniczny dobry.

3.5.9.Posadzki

Posadzki w budynku wykonane jako betonowe obłożone wykładziną PCV i panelami. Większość posadzek w dobrym stanie technicznym, w niektórych pomieszczeniach widoczne zużycie.

3.6. Obszar oddziaływania obiektu.

Obszar oddziaływania obiektu mieści się w całości na działce, na której obiekt został pierwotnie wzniesiony. Obszar ustalono na podstawie:

- Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo Budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409 z późn. zmianami) – **Art. 3**
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki oraz ich usytuowania - **§ 3**,
- USTAWA z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne, **Rozdział 1, Art. 2.**

3.7. Charakterystyka energetyczna.

Projektowana inwestycja nie nosi znamion kompleksowej termomodernizacji obiektu, w związku z powyższym przyjmuje się, iż dotychczasowa charakterystyka energetyczna nie ulega zmianie i nie uznaje się za konieczne dokonywania jej aktualizacji.

4. OPIS ARCHITEKTONICZNO-KONSTRUKCYJNY.

4.1. Renowacja okien drewnianych.

Przed przystąpieniem do renowacji okna, konieczne jest zdjęcie skrzydeł z zawiasów. Zamocowanie zawiasów skrzydeł i inne elementy okuć z czasem ulegają osłabieniu na skutek poluzowania się wkrętów, korozji czy miejscowych pęknięć i butwienia drewna. Jeśli w żaden sposób nie można ich "ruszyć", trzeba wywiercić dodatkowe otwory w metalowym elemencie i dokręcić go nowymi wkrętami. Jeżeli zamocowanie jest luźne, a wkręty wychodzą bez większego oporu, konieczne będzie kotkowanie otworów. Do tego celu należy wykorzystać gotowe drewniane kołki meblowe o średnicy 8 albo 10. Po wywierceniu otworu na wymaganą głębokość, należy wbić kołek i wkleić go klejem typu wikol, co zapewni dobre osadzenie nowego wkrętu. Ubytki drewna i odkształcenia w profilu ramy lub skrzydła naprawić przez zeszlifowanie wypukłości lub wyprofilowanie ubytków. Jeżeli renowacja okna ogranicza się do odnowienia powłoki malarskiej, która dobrze przylega do podłoża i nie wymaga poważniejszej naprawy - przygotowania można ograniczyć do przetarcia drewnianych powierzchni papierem ściernym granulacji 150-180 i ewentualnego wypełnienia akrylem punktowych ubytków. Należy zdemontować widoczne okucia (klamki, ograniczniki otwarcia), jeśli nie wymagają odnowienia.

Jeżeli stara farba złuszcza się, konieczne jest całkowite jej usunięcie. Zwykle najbardziej zniszczone są zewnętrzne powierzchnie, a uszkodzenia często sięgają struktury drewna. Starą powłokę usunąć przy pomocy specjalnych preparatów, zmiękczających farby olejne, i zeszkrobać szpachelką lub metodą opalania. Najskuteczniejsza jednak będzie szlifierka taśmowa, najpierw z taśmą o granulacji 40-60, następnie 80-100. Po przeszlifowaniu drewna i jego odkurzeniu, należy przystąpić do szpachlowania ubytków i pęknięć akrylową szpachlówką. Zależnie od głębokości ubytków szpachlowanie przeprowadzić w kilku etapach. Po wstępnym wyrównaniu płaszczyzny zeszlifować papierem o granulacji 150-180 mm, najwygodniej szlifierką oscylacyjną. Odkryte surowe drewno po naprawie i szlifowaniu należy zaimpregnować, aby zabezpieczyć je przed gniciem, działaniem promieniowania UV i zapewnić dobre przyleganie powłoki malarskiej. Do impregnacji używać głęboko penetrujących preparatów rozcieńczalnikowych, nawet w przypadku nakładania później farb wodorozcieńczalnych. Impregnat nanosić pędzlem raz lub dwukrotnie, zależnie od chłonności drewna, równomierną warstwą, bez pozostawiania zacieków. Uszczelki powierzchniowe, które straciły elastyczność lub odrywają się trzeba wymienić.

Do poprawienia szczelności można wykorzystać dostępne w sklepach uszczelki profilowe samoprzylepne bądź wciskane, o odpowiednio dobranym profilu.

Po wyschnięciu pierwszej warstwy drewno należy przeszlifować, żeby zlikwidować szorstkość spowodowaną podniesieniem się włókien drewna, a przed wyschnięciem ostatniej warstwy - przeciągnąć je jeszcze suchym pędzlem. Naprawione i oszlifowane powierzchnie należy dokładnie odkurzyć. Elementy, które nie podlegają malowaniu, czyli zawiasy, okucia i szyby tuż przy profilach, trzeba ostonić taśmą malarską.

Do malowania okien nadają się farby wodorozcieńczalne akrylowe i rozpuszczalnikowe. W obu przypadkach o trwałości powłoki decydować będzie, oprócz właściwego przygotowania podłoża, jakość użytego materiału. Przy doborze farby zwrócić uwagę na długość okresu jej wysychania. Do czasu utwardzenia się powłoki, okna nie będzie można bowiem zamknąć, gdyż profile lub uszczelki mogą się skleić. Farby wodorozcieńczalne z reguły łatwiej jest nakładać, zmniejszają także ryzyko tuszczona się powłoki. Poza tym zapewniają zachowanie faktury rysunku stojów, jeśli zostaną nałożone na niemalowane wcześniej drewno. Farby rozpuszczalnikowe tworzą szczelniejszą powłokę o wysokim połysku. Do nakładania farb używać pędzli płaskich z miękkim włosiem o przynajmniej dwóch szerokościach. Ze względu na skomplikowany kształt profili - malowanie prowadzić etapami, zaczynając od powierzchni na obwodzie skrzydła i ościeżnicy, a po ich przeschnięciu, pokrywać powierzchnie frontowe. Nakładać dwie warstwy farby. Nie należy malować przy silnym nasłonecznieniu i w wysokiej temperaturze, gdyż farba może schnąć pod pędzlem, co utrudnia jej rozprowadzenie.

4.2 Roboty malarskie – pokój 213,201-204,301-314 i kasa, korytarz na II i III piętrze.

Do wykonywania robót malarskich należy przystąpić po całkowitym zakończeniu poprzedzających robót budowlanych oraz po przygotowaniu i kontroli podłoża pod malowanie i kontroli materiałów. Do malowania używać farb akrylowych.

Wewnątrz budynku pierwsze malowanie ścian i sufitów wykonywać po:

- całkowitym ukończeniu robót instalacyjnych, tj. elektrycznych,
- wykonaniu podłoża pod wykładziny podłogowe,
- ułożeniu podłóg drewnianych, tzw. białych,
- całkowitym dopasowaniu i wyregulowaniu stolarki;

Drugie malowanie wykonywać po:

- ułożeniu posadzek (z wyjątkiem wykładzin dywanowych i wykładzin z tworzyw sztucznych) z przybiciem listew przyściennych i cokołów,

Wszelkie uszkodzenia tynków usunąć przez wypełnienie odpowiednią zaprawą i zatrzeć do równej powierzchni. Powierzchnia tynków powinna być pozbawiona zanieczyszczeń (np. kurzu, rdzy, tłuszczu, wykwitów solnych). Tynki malowane uprzednio farbami oczyścić ze starej farby i wszelkich wykwitów oraz odkurzyć i umyć wodą. Po umyciu powierzchnia tynków nie powinna wykazywać śladów starej farby ani pyłu po starej powłoce malarskiej. Uszkodzenia tynków należy naprawić odpowiednią zaprawą.

Roboty malarskie prowadzić:

- przy pogodzie bezwietrznej i bez opadów atmosferycznych (w przypadku robót malarskich zewnętrznych),
- w temperaturze nie niższej niż +5°C, z dodatkowym zastrzeżeniem, że w ciągu doby nie nastąpi spadek temperatury poniżej 0°C,
- w temperaturze nie wyższej niż 25°C, z dodatkowym zastrzeżeniem, by temperatura podłoża nie przewyższyła 20°C (np. w miejscach bardzo nasłonecznionych).

W przypadku wystąpienia opadów w trakcie prowadzenia robót malarskich powierzchnie świeżo pomalowane (nie wyschnięte) należy osłonić.

Przy wykonywaniu prac malarskich w pomieszczeniach zamkniętych zapewnić odpowiednią wentylację. Roboty malarskie farbami, emaliami lub lakierami rozpuszczalnikowymi prowadzić z daleka od otwartych źródeł ognia, narzędzi oraz silników powodujących iskrzenie i mogących być źródłem pożaru.

Elementy, które w czasie robót malarskich mogą ulec uszkodzeniu lub zanieczyszczeniu zabezpieczyć i osłonić przed zabrudzeniem farbami.

Niedopuszczalne jest stosowanie farb, w których widać:

a) w przypadku farb ciekłych:

- skoagulowane spoiwo,
- nieroztarte pigmenty,
- grudki wypełniaczy (z wyjątkiem niektórych farb strukturalnych),
- kożuch,
- ślady pleśni,
- trwałe, nie dające się wymieszać osady,
- nadmierne, utrzymujące się spienienie,
- obce wtrącenia,
- zapach gnilny,

b) w przypadku farb w postaci suchych mieszanek:

- ślady pleśni,
- zbrylenie,
- obce wtrącenia,
- zapach gnilny

4.3. Posadzki – pokój 201-204, 213, 301-314.

Projektuje się rozebranie posadzek z wykładzin i paneli następnie wykonanie nowej posadzki z paneli o klasie ścieralności AC6 z V-fugą zachowując warunki § 305 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523 oraz z 2018 r. poz. 2243).

Należy poszczególnie warstwy podłogi ułożyć w odpowiedniej kolejności. Podkład jest konieczny, żeby wyrównać strop i stworzyć stabilną podbudowę pod panele.

Prace należy wykonywać tak, aby nie przeciążyć stropu i nie doprowadzić do jego ugięcia.

Nie wolno zawilgocić drewnianych elementów. Jeśli wykonujemy na nich mokre prace, należy osłonić je folią izolacyjną.

Nie wolno podnieść poziomu posadzki.

Przed ułożeniem nowej posadzki podkład trzeba ustabilizować, bo podłoga z nowymi panelami będzie skrzypieć. Podłogę z desek ustabilizować i usztywnić, układając na niej płyty OSB.

Podłoże winno być równe co zapobiegnie powstawaniu odkształceń, czy mikropęknięć materiału wykończeniowego. Panele układać zachowując określoną odległość od ściany, czyli dylatację. Jest ona niezbędna, ponieważ każdy drewniany materiał pracuje - kurczy się i pęcznieje - a dzięki właściwej dylatacji nie powoduje to zniekształcenia podłogi.

Następnie należy przystąpić do pracy nad podłożem. Przede wszystkim musi być ono suche i równe. Powierzchnia powinna być równa, odkurzona. Na tak przygotowaną powierzchnię należy ułożyć podkład pod panele podłogowe.

Po przygotowaniu zamontować panele - muszą być zabezpieczone przed wnikaniem wilgoci od strony podłoża.

Panele podłogowe układane są zawsze jako tzw. pokrycie pływające, które w żadnym miejscu nie może być trwale przymocowane do podłoża, np. przez przykręcenie

czy przybicie. Konieczne jest utworzenie odstępów dylatacyjnych od ścian, słupów i innych stałych elementów w pomieszczeniu. Umożliwia to swobodny ruch pokrycia przy zmianach wilgotności i temperatury. Odstępy te (o szerokości 8-10 mm) uzyskuje się dzięki rozmieszczeniu klinów dystansowych co ok. 1 m na całym obwodzie podłogi. Na dużych powierzchniach, gdy długość jednego boku przekracza 8 m, należy zastosować dylatację pośrednią - szczelinę między panelami przykrytą listwą maskującą. Panele przed ułożeniem powinny być sezonowane co najmniej 2 dni, w docelowym pomieszczeniu. Jest to szczególnie ważne w okresie zimowym, gdy zmrożony materiał trafia do ogrzewanego wnętrza i chłonie wilgoć z otoczenia. Paczki elementów pozostawia się w fabrycznym opakowaniu, rozkładając je luźno na podłodze. Po rozpakowaniu każdy panel trzeba dokładnie obejrzeć i sprawdzić, czy nie ma uszkodzeń, przebarwień ani wad powłok, gdyż po ułożeniu reklamować można tylko sam materiał, bez uwzględnienia kosztów wymiany pokrycia. Sposób łączenia paneli zależy od konstrukcji zamków, a jego opis powinien być zamieszczony w instrukcji montażowej producenta. Ułożona podłoga wymaga zamontowania obramowania w postaci listew przypodłogowych, które przykryją też szczeliny dylatacyjne. Zależnie od rodzaju listew różny jest sposób ich przytwierdzania, ale zawsze mocujemy je wyłącznie do ściany, a nie do podłogi.

4.4. Instalacja elektryczna – pokój 314, 301-313 i 201-204.

Projektuje się remont instalacji elektrycznej na nową spełniającą wymagania rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523 oraz z 2018 r. poz. 2243) oraz pozostałych przepisów techniczno – budowlanych.

Po wykonanym remoncie należy wykonać wymagane przepisami prawa pomiary elektryczne oraz załączyć do dokumentacji oświadczenie osoby posiadającej uprawnienia budowlane (do kierowania bądź projektowania w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych).

4.5. Instalacja klimatyzacyjna i wentylacyjna dla pomieszczenia serwerowni – pokój 322 i pokój nr 202.

Projektuje się montaż instalacji klimatyzacyjnej w postaci dwóch jednostek - zewnętrznej i wewnętrznej. Zewnętrzną projektuje się na balkonie typu np. LG Electronics serii Standard model S12EQ; Moc chłodnicza 3,5 kW; Moc grzewcza 4,0 kW.

Klimatyzacja stosowana w pomieszczeniach zawilgoconych, odparowując, schładza powietrze. Zakres stosowania zamyka się w przedziale od 0 do 35 st. C. Z tym że poniżej temperatury 18 st. C cykl chłodzenia można odwrócić na cykl nagrzewania. Jak więc widać, klimatyzator może też służyć do dogrzewania pomieszczenia, a jego zużycie energii jest trzykrotnie mniejsze niż piecyka elektrycznego. Stosując go w pomieszczeniu, pamiętajmy, że najzdrowsze dla nas jest powietrze o temperaturze niższej od tego na dworze o 6 st. C, większe różnice powodować mogą przeziębienia i inne dolegliwości zdrowotne, szczególnie wówczas gdy często opuszczamy klimatyzowane pomieszczenie.

Ponadto równie ważnym czynnikiem co obniżanie czy podnoszenie temperatury powietrza jest utrzymywanie optymalnej dla pomieszczenia wilgotności. Obniżenie wilgotności powietrza powoduje, że mury same się schładzają dość wydajnie dzięki zwiększonemu parowaniu wody, a tym samym komfort termiczny jest lepszy. Te dwa czynniki - regulacja temperatury pomieszczenia oraz jego wilgotności - to dwa najważniejsze zadania klimatyzacji.

Niezależnie od rodzaju klimatyzatory muszą być tak umieszczone w pomieszczeniu, aby nie wiały bezpośrednio zimnym powietrzem na użytkowników oraz aby jak najskuteczniej je chłodziły. Nie chodzi tu o lokalne schłodzenie jakiegoś kąta, lecz o równomierne obniżenie temperatury w całym pomieszczeniu. Klimatyzatory powinny być instalowane przez wyszkolonych pracowników.

Projektuje się jeden kanał wentylacyjny grawitacyjny z rur tak zwanych spiro. Długość

kanatu wentylacji grawitacyjnej mierzona od kratki wentylacyjnej w obsługiwany pomieszczeniu do wylotu nad dachem nie może być mniejsza niż 3 m. Pole przekroju kanału wywiewnego nie może być mniejsze niż 0,016 m², a najmniejszy wymiar kanału prostokątnego – mniejszy niż 10 cm. Pole przekroju kanału musi być niezmiennie na całej jego długości. Należy umieścić kratkę wentylacyjną na ścianie oraz zachować odstęp minimum 15 cm od sufitu.

4.6. Opinia dotycząca wykonywanych.

Wszystkie projektowane prace remontowe nie wpłyną negatywnie i nie pogorszą istniejącego stanu technicznego, żadnego z elementów konstrukcyjnych budynku, a w szczególności stropów i ścian nośnych. Nowo projektowane elementy nie zmienią znacząco obciążeń przypadających na fundamenty. Dodatkowe obciążenie nie przekroczy stanów granicznych nośności i użytkowania.

4.7. Zaślepienie otworu drzwiowego pomiędzy pokojami 310 a 311.

Przewiduje się zaślepienie otworu drzwiowego pomiędzy pokojami 310 a 311 poprzez wykonanie lekkiej zabudowy. Ścianka powinna być cofnięta w stosunku do linii ściany nośnej zarówno od strony pokoju 301 jak i 311.

5. KOLEJNOŚĆ PROWADZENIA PRAC.

5.1. Kolejność robót.

Z uwagi na charakter projektowanych robót oraz stan techniczny budynku zaleca się wykonywanie robót budowlanych w następującej kolejności:

- Renowacja drewnianych okien
- Wykonanie nowych posadzek
- Remont instalacji elektrycznej
- Wykonanie remontu tynków wewnętrznych
- Roboty malarskie
- Montaż instalacji klimatyzacyjnej i wentylacyjnej.

Roboty budowlane prowadzić zgodnie z projektem budowlanym, obowiązującymi normami i zasadami ogólnymi bezpieczeństwa i higieny pracy, określonymi w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 06-02-2003 w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót budowlanych (Dz.U.z 6-02-2003 nr.47 poz.401.)

6. UWAGI KOŃCOWE.

- Do realizacji ww. prac budowlanych należy zastosować produkty jednego producenta o odpowiednio dobranych parametrach technicznych, co zapewni dobrą współpracę poszczególnych warstw materiałów, ich poprawne działanie oraz trwałość.
- Wykonawca jest zobowiązany do zapoznania się z pełną technologią zastosowanego systemu renowacji obiektu
- Wszystkie materiały budowlane i urządzenia użyte w wykonawstwie powinny być dopuszczone do obrotu i stosowania w budownictwie
- Wszystkie materiały wykorzystane przy inwestycji muszą posiadać atesty higieniczne PZH
- Wszystkie prace prowadzić pod nadzorem osób posiadających uprawnienia do prowadzenia określonego typu robót.
- Kierownik budowy zobowiązany jest do sporządzenia planu BIOZ i do jego przestrzegania
- Prace wykonać zgodnie z obowiązującymi Polskimi Normami, Prawem Budowlanym

- i zasadami wiedzy technicznej.
- Prace należy realizować zgodnie z projektem
- Wszelkie odstępstwa od projektu muszą być uzgodnione z projektantem.

Opracowali

7. OŚWIADCZENIE.

Projektant (zgodnie z Art. 20 ust. 4 Ustawy z dnia 7 lipca 1994r.-Prawo Budowlane tekst jednolity: Dz. U. Nr 156 z 2006 r. Poz. 1118 z późn. zm.) oświadcza, iż opracowanie projektowe:

„Wykonanie prac remontowych w pomieszczeniach biurowych Starostwa Powiatowego w Dzierżoniowie.” na działce nr 211, obręb Centrum przy Rynek 27 w Dzierżoniów zostało sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej j i jest kompletne z punktu widzenia celu, któremu ma służyć i może zostać skierowane do realizacji.

Opracowali